

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12527/2025
19.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Богољуб Вуксановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Биљана Ташовић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2428/24 од 14.04.2025. године, у седници одржаној 19.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2428/24 од 14.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1413/20 од 19.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд обавезе туженог да уклони бетонски парапет ограде са темељом и постављене металне стубове у дужини од 30 м гледано од асфалтног пута дуж међне линије у ширини од 25 цм, као и да уклони део зиданог бетонског стуба који се налази на тремеђи катастарских парцела 264/6, 264/7 и главног асфалтног пута и дрвени стуб који се налази на јужној страни међне линије између катастарских парцела 264/6 и 264/7, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, под претњом извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 278.630,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2428/24 од 14.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд обавезе туженог да уклони бетонски парапет ограде са темељом и постављене металне стубове у дужини од 30 м гледано од асфалтног пута дуж међне линије у ширини од 25 цм, као и да уклони део зиданог бетонског стуба који се налази

на трмеђи катастарских парцела 264/6, 264/7 и главног асфалтног пута и дрвени стуб који се налази на јужној страни међне линије између катастарских парцела 264/6 и 264/7, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, под претњом извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 274.130,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова за његов састав.

Испитујући правноснажну другостепену пресуду на основу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23, у даљем тексту ЗПП), Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца дозвољена, тако да није разматрао разлоге за посебну ревизију из члана 404. ЗПП на који се позвао тужилац у ревизији. Међутим, по оцени Врховног суда, ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању које је утврдио другостепени суд након одржане расправе, тужилац је власник катастарске парцеле 264/6, док је тужени власник суседне катастарске парцеле 264/7, обе у КО ... Тужилац је катастарску парцелу 264/6, која у природи представља пут који само тужилац користи ради уласка трактором и другом пољопривредном механизацијом у своју другу парцелу, купио од правног претходника ВВ из ... на основу уговора о купопродаји од 17.01.1997. године, с тим што у овом уговору није наведена ширина пута од 4 метара. Ова катастарска парцела Тужени је купио своју катастарску парцелу 264/7 од продавца ВВ и 1998. године је поставио жичану ограду са дрвеним стубићима, којом се увукао мало у своју парцелу од међне линије. С друге стране катастарске парцеле тужиоца налази се катастарска парцела 264/5, где такође постоји ограда и власник ове парцеле се за 40-50 цм увукао у своју парцелу постављањем ограде, која је извршена пре куповине парцела од стране тужиоца и туженог, односно већ је постојала на терену у моменту када су парничне странке купиле своје парцеле. Тужени је у току 2015. године почео да изводи радове на обнови (замени) постојеће ограде уз међну линију са парцелом тужиоца, тако што је у дужини од 30 м, гледано од главног асфалтног пута на који излазе обе парцеле, поставио бетонски парапет ограде са темељом и металне стубиће. Из налаза и мишљења вештака геодетске струке Владимира Мијатовића, утврђено је да је у поступку одржавања катастра непокретности за КО ..., који је извршен по службеној дужности, дошло до промене површине како катастарске парцеле тужиоца, тако и катастарске парцеле туженог и то смањењем површина, односно парцела тужиоца 264/6 се са површине од 06,54 ха смањила на површину од 06,26 ха, док се парцела туженог 264/7 са дотадашње површине од 10,87 ха смањила на површину од 10,28 ха.

До смањења површине обе парцеле је дошло у поступку израде катастра непокретности за КО ..., који је ступио на снагу 21.09.1999. године и у поступку израде дигиталног катастарског плана за КО ..., који је ступио на снагу 28.10.2015. године. У евиденцији РГЗ СКН за 1998. годину и 2016. годину није пронађен ниједан захтев за омеђивање граничних линија, односно обнову међне линије између катастарских парцела тужиоца и туженог. Такође, из налаза и мишљења наведеног вештака геодетске струке од 22.05.2017. године, као и из његове усмене одбране налаза и допуне истог, утврђено је да је међна линија између катастарских парцела број 264/6 и 264/7 у катастарском оперативном формирању у поступку ревизије премера током 1996. године, о чему је сачињена скица одржавања премера и у то време је постојала и на лицу места констатована жичана ограда на бетонском парапету на супротној, источној страни парцеле 264/6 (међа са друге стране ове парцеле). Спорна међна линија између парцела парничних странака дефинисана је на скици одржавања премера тако што је од ивице постојећег бетонског парапета одмерено 4 м за улазак са главног пута. Према овом вештаку, укупна површина заузеог дела катастарске парцеле 264/6 изградњом бетонског парапета од стране туженог износи 2,60 м², а с обзиром на чињеницу да се према правилима струке премер у сеоским подручјима врши са тачношћу у категорији премера 4, која подразумева тачност премера од 0,25-0,30 м, па се не утврђује заузеће мање од наведене вредности (нема заузећа према старим границама и површинама парцеле). Бетонски парапет као грађевински објекат се снима и то тако што се мери тачка додира парапета са земљиштем, а не може се третирати заузећем део парцеле на коме се налази темељ који се налази под земљом и не омета коришћење парцеле тужиоца. Укупно заузеће тужиоцеве парцеле у дужини од 30 м износи између 2,60 м² (према вештаку геодетске струке Владимиру Мијатовићу) до 2,69 м² (према Агенцији за вештачење „Глобал премер“ д.о.о.). Просечно заузеће тужиоцеве катастарске парцеле износи 4,27 цм дуж спорне ограде. Према налазу и мишљењу вештака саобраћајне струке, тужилац може слободно да пролази преко свог пута, односно постојеће заузеће му не прави никакву сметњу за кретање било којом пољопривредном машином и другим возилима. Вештак геодетске струке Владимир Мијатовић и вештак из Агенције „Глобал премер“ д.о.о. су се усагласили да је тужилац у могућности да користи своју парцелу и да су оваква заузећа у сеоском подручју кроз промену површина парцела потенцијална грешка катастра.

Одлучујући о тужбеном захтеву ради чинидбе у смислу обавезивања туженог да уклони бетонски парапет своје металне ограде са темељем и бетонски стуб на тремеђи катастарских парцела 264/6, 264/7 и главног асфалтног пута, а у циљу заштите тужиоцевог права својине, другостепени суд је као претходно питање решио питање права својине туженог на заузеом делу парцеле тужиоца. Према становишту овог суда, тужени је на заузеом делу од 2,60 – 2,69 м² тужиоцеве парцеле стекао право својине по основу одржаја у смислу члана 28. став 2. Закона о основама својинскоправних односа стекао. Ово из разлога што се тужилац није противио постављању претходне жичане ограде туженог током 1998. године и није спорио да ова ограда није постављена на међној линији, а како је бетонски парапет садашње ограде постављен од стране туженог дужином претходне жичане ограде, тужени је по садашњем премеру на заузеом делу тужиоцеве парцеле стекао својину на основу савесне и законите државине. Осим наведеног, по становишту другостепеног суда, тужилац није доказао да не може да користи своју катастарску парцелу као и до сада, односно као пут, јер је утврђено да постављени бетонски парапет са металном оградом и са темељом који је испод земље, где читавом дужином од 30 м постоји заузеће

његове парцеле у просеку од 4,27 цм, не представља никакву сметњу да он ову парцелу користи у пуном обиму за пролазак свих возила, па чак и пољопривредних машина. Такође, знатно је већа вредност постављене оgrade туженог од вредности укупно заузетог дела парцеле тужиоца, при чему су одступања од тачности од 0,25 м дозвољена у сеоском подручју, а површине катастарских парцела и тужиоца и туженог су смањене независно од постављене оgrade туженог, што је потенцијална грешка учињена у поступку одржавања и ревизије катастра непокретности.

По оцени Врховног суда, побијана другостепена пресуда заснована на правилној примени материјалног права.

Тужилац у ревизији инсистира на томе да тужени није могао стећи одржајем право својине на заузетом делу његове парцеле, јер је заузимање у постојећим габаритима извршио тек ремећењем међне линије у јулу 2015. године када је уместо старе жичане оgrade са дрвеним стубовима ископао темењ и поставио шири бетонски парапет са металном оградом, те је на овај начин по мишљењу тужиоца извршено недозвољено заузеће његове парцеле, како под земљом, тако и над земљом, чему се тужилац противио.

По оцени Врховног суда, правилно је другостепени суд закључио (као и првостепени суд) да се у овом случају не ради о недозвољеном заузећу катастарске парцеле тужиоца које би за последицу имало уклањање новопостављене оgrade тужиоца, већ да се ради о заузећу померањем међне линије, које се у утврђеној површини може толерисати у сеоском подручју, а при томе не представља никакву сметњу тужиоцу за коришћење његове парцеле на дотадашњи начин.

Наиме, у конкретном случају је утврђено да је гранична (међна) линија између катастарске парцеле тужиоца бр. 264/6 и катастарске парцеле туженог бр. 264/7 формирана пре него што су они купили те парцеле, односно још у поступку ревизије катастарског премера током 1996. године, о чему је сачињена скица одржавања премера и то тако што је од бетонског парапета оgrade која је у то време била постављена са друге стране тужиоцеве парцеле, односно између катастарских парцела 264/5 и 264/6, одмерено 4 метара дуж главног пута. Тако је и по тужиоцу он купио 1997. године парцелу која представља пут ширине 4 метара, иако у уговору о куповини ове парцеле није била наведена ширина пута. Након тога, тужени је мало увучено од овако одређене граничне линије на својој парцели поставио жичану ограду на дрвеним стубовима, чијем постављену се тужилац није противио. После је у поступку одржавања катастра непокретности за КО ... (који је извршен по службеној дужности и ступио је на снагу 21.09.1999. године) дошло до промене површине како катастарске парцеле тужиоца, тако и катастарске парцеле туженог и то смањењем површина обе парцеле, па је парцела тужиоца 264/6 са дотадашње површине од 06,54 ха смањена на површину од 06,26 ха, док је парцела туженог 264/7 са дотадашње површине од 10,87 ха смањена на површину од 10,28 ха. Ове површине су преузете и у поступку израде дигиталног катастарског плана за КО ..., који је ступио на снагу 28.10.2015. године, а ни тужилац, ни тужени никад нису подносили захтев за обнову међне линије између њихових катастарских парцела. Неспорно је утврђено да је тужени приликом замене старе жичане оgrade новом металном оградом, која је захтевала копање темеља ради постављања бетонског парапета оgrade на којем су постављени метални стубићи, заузео према садањем премеру део катастарске парцеле тужиоца и то у просеку за 4,27

цм читавом дужним старе оградe од 30 метара. Међутим, премер у сеоским подручјима се према правилима струке врши са тачношћу у категорији премера 4, где се сматра као тачност премера све од 25 до 30 цм, па се мања заузећа не утврђују. Како је тужилац и поред оваквог заузећа у могућности да користи своју парцелу на дотадашњи начин, односно да свим возилима које користи несметано пролази својим путем до друге парцеле, према становишту Врховног суда, тужени је градњом нове бетонско-металне оградe, чија је вредност неспорно већа од укупно заузете површине земљишта тужиоцеве парцеле од 2,60-2,69 м², стекао право својине на овом делу тужиоцеве парцеле, који би евентуално могао да тражи новчану противвредност заузете површине, али не и уклањање оградe, који захтев тужиоца је у конкретном случају сеоске средине неоправдан према туженом. Ово посебно ако се има у виду да садашње одступање бетонског парапета оградe од међне линије за око 4 цм целом њеном дужином не би било заузеће према старим површинама предметних парцела, а према мишљењу вештака геодетске струке настале промене у површинама парцела парничних странака се могу сматрати потенцијалном грешком катастра управо због правила струке премера која важе у сеоским подручјима (4. категорија премера) где се, како је то већ наведено, узимају за тачност у премеру и одступања од 25 до 30 цм, што би било тзв. дозвољено одступање у односу на претходно утврђену међу, које власници суседних парцела морају да трпе.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност примене материјалног права од стране другостепеног суда, Врховни суд је применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

По оцени Врховног суда, састав одговора на ревизију није трошак који је био неопходан туженом за вођење ове парнице, због чега је применом члана 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић